

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 5Csp/30/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617201092
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Parada
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2018:8617201092.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudcom JUDr. Ivom Paradom v spore žalobkyne K.. M. U., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX L. XX, právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie v sume 550 eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 550 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobkyni p r i z n á v a náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
- III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok v sume 33 eur na účet Slovenskej pošty, a.s. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala proti žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia v sume 550 eur.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v spore proti žalovanému, vedenom na tunajšom súde sp. zn. 2C/159/2014 bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky. Žalobou sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky. V spore bola úspešná. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol: „Vychádzajúc z obsahu zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX je možné konštatovať, že uvedená zmluva neobsahuje náležitosť § 4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia totiž v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca

2 5Csp/30/2017

súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej toto rozlíšenieabsentuje. Uvedený nedostatok spôsobuje následok uvedený v § 11 ods. 1 cit. zákona a spotrebiteľský úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov. Okrem ustanovenia § 4 ods. 3 ZoSÚ súd prihliadol aj na § 39 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kedy mal za to, že úrok vo výške viac ako 68 % je neprimeraný s poukazom na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože aj podľa ustálenej judikatúry je neprimeraný úrok, ktorý odporuje dobrým mravom a taký, ktorý podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri úverovej zmluve, ktorá je predmetom tohto sporu bol dohodnutý úrok 68,84 % ročne, pričom pri spotrebiteľských úveroch vo februári 2010 s dobou

splatnosti 1 až 5 rokov bola priemerná úroková sadzba 10,48 % ročne. Dané skutočnosti súd zistil z internetovej stránky NBS. Dohodnutý úrok presahuje priemernú úrokovú sadzbu v bankách viac ako šesťnásobne. Nepochybne teda ide o úžernický úrok a ako taký je neplatný. Dohoda o úrokoch v prednej zmluve je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa má teda dostať s poukazom na neplatnosť dohody o úrokoch to, čo zaplatila nad skutočne poskytnutú sumu žalovaným, teda priznanú sumu 1 086,23 eura, nakoľko na strane žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia. Ďalej súd dospel k záveru, že dohoda o poskytnutí služby obsiahnutá v bode 8 predmetnej zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobkyňa sa s predmetnou zmluvnou podmienkou vôbec neoboznámila, nemala o nej pri podpísaní vedomosť a o takúto službu vôbec žalovaného nežiadala. Poplatok za odklad splátok uvedených v zmluve vo výške 115,02 eura predstavuje až 9,9 % z úveru. Popri úrokoch 68,84 % tak ide o ďalšie plnenie v neprimeranej výške. Poplatok je absolútne neprimeraný k službe, ktorou je možnosť odkladu splátok podľa bodu 8.1. Odklad splátok neznamená ich odpustenie a práve preto je cena tejto služby v rozsahu 9,90 % z výšky úveru neprijateľná. Žalobkyňa ako spotrebiteľka túto službu ani nevyužila a už ju bola nútená zaplatiť. Predmetný poplatok je neprijateľný nielen z toho dôvodu, ale aj preto, že sa platí bez ohľadu na poskytnutie tejto vedľajšej služby. Žalovaný získal prospech skôr ako spotrebiteľ, a pritom službu ešte ani neposkytol. Jedná sa teda o zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je ešte dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa.“ Rozsudok Okresného súdu Svidník č.k. 2C/159/2014-90 zo dňa 26.1.2015 nadobudol právoplatnosť 9.1.2017 a vykonateľnosť 13.1.2017. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č.k. 20Co/240/2015-133 zo dňa 29.9.2016. Ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv. Svoje práva musela brániť podaním pôvodnej žaloby. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojich práv na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie požaduje v sume 550 eur.

3. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. žalobkyňa neuniesla v prvom rade ani v minimálnom rozsahu dôkazné bremeno svojho uplatneného nároku, t.j. v čom, respektíve na akom základe si ho uplatňuje. S poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Svidník sp.zn. 2C/159/2014 zo dňa 26.1.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/240/2015 zo dňa 29.9.2016 bol judikovaný právny stav, ktorým bol žalovaný zaviazaný k úhrade trov právneho zastúpenia žalobkyne, vydania bezdôvodného obohatenia, pričom súd vo výroku svojho rozhodnutia (ktoré bolo súdom druhej inštancie potvrdené) konštatoval, že odplata za dohodu o poskytnutí

3

5Csp/30/2017

služby je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Na žiadnom mieste výroku predmetných súdnych rozhodnutí nie je deklarovaná povinnosť žalovaného zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Vyššie uvedenými skutočnosťami deklaruje žalovaný to, že na strane žalobkyne nevznikla a ani nemohla vzniknúť žiadna ťažko napravitelná majetková, resp. nemajetková ujma alebo škoda, ktorá by prípadne zakladala premisu o možnosti nároku na finančné zadosťučinenie. Žalovaný napáda samotnú vecnú dôvodnosť nároku na uplatňované finančné zadosťučinenie. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (viď IV. ÚS 210/04). Na priznanie žalobkyňou uplatňovaného nároku (dokonca v danom rozsahu) neexistuje žiadny skutočný a zákonný dôvod.

4. Súd vykonal dokazovanie rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 2C/159/2014-90 zo dňa 26.1.2015 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 20Co/240/2015-133 zo dňa 29.9.2016.

5. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

6. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) citovaného zákona predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20160201>>.

7. Žalobkyňa bola v postavení spotrebiteľky proti žalovanému v spore tunajšieho súdu sp.zn. 2C/159/2014. Žalobou sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky. V spore bola úspešná. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol: „Vychádzajúc z obsahu zmluvy o úvere č. 8300026583 je možné konštatovať, že uvedená zmluva neobsahuje náležitosť § 4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia totiž v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej toto rozlíšenie absentuje. Uvedený nedostatok spôsobuje následok uvedený v § 11 ods. 1 cit. zákona a spotrebiteľský úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov. Okrem ustanovenia § 4 ods. 3 ZoSÚ súd prihladol aj na § 39 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kedy mal za to, že úrok vo výške viac ako 68 % je neprimeraný s poukazom na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože aj podľa ustálenej judikatúry je neprimeraný úrok, ktorý odporuje dobrým mravom a taký, ktorý podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri úverovej zmluve, ktorá je predmetom tohto sporu bol dohodnutý úrok 68,84 % ročne, pričom pri spotrebiteľských úveroch vo februári 2010 s dobou splatnosti 1 až 5 rokov bola priemerná úroková sadzba 10,48 % ročne. Dané skutočnosti súd zistil z internetovej stránky NBS. Dohodnutý úrok presahuje priemernú úrokovú sadzbu v bankách viac ako šesťnásobne. Nepochybne teda ide o úžernický úrok a ako taký je neplatný. Dohoda o úrokoch v prednej zmluve je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa má teda dostať s poukazom na neplatnosť dohody o úrokoch to, čo zaplatila nad skutočne poskytnutú sumu žalovaným, teda priznanú sumu 1 086,23 eura, nakoľko na strane

4

5Csp/30/2017

žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia. Ďalej súd dospel k záveru, že dohoda o poskytnutí služby obsiahnutá v bode 8 predmetnej zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobkyňa sa s predmetnou zmluvnou podmienkou vôbec neoboznámila, nemala o nej pri podpisovaní vedomosť a o takúto službu vôbec žalovaného nežiadala. Poplatok za odklad splátok uvedených v zmluve vo výške 115,02 eura predstavuje až 9,9 % z úveru. Popri úrokoch 68,84 % tak ide o ďalšie plnenie v neprimeranej výške. Poplatok je absolútne neprimeraný k službe, ktorou je možnosť odkladu splátok podľa bodu 8.1. Odklad splátok neznamená ich odpustenie a práve preto je cena tejto služby v rozsahu 9,90 % z výšky úveru neprijateľná. Žalobkyňa ako spotrebiteľka túto službu ani nevyužila a už ju bola nútená zaplatiť. Predmetný poplatok je neprijateľný nielen z toho dôvodu, ale aj preto, že sa platí bez ohľadu na poskytnutie tejto vedľajšej služby. Žalovaný získal prospech skôr ako spotrebiteľ, a pritom službu ešte ani neposkytol. Jedná sa teda o zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je ešte dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa.“ Rozsudok Okresného súdu Svidník č.k. 2C/159/2014-90 zo dňa 26.1.2015 nadobudol právoplatnosť 9.1.2017 a vykonateľnosť 13.1.2017. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 20Co/240/2015-133 zo dňa 29.9.2016.

8. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadostučinenie, tento je naplnený nie len vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

9. Žalobkyňa ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv. Svoje práva si najprv uplatnila podaním pôvodnej žaloby v spore tunajšieho súdu sp.zn. 2C/159/2014, kde bola úspešná. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa má nárok proti žalovanému na primerané finančné zadostučinenie. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu.

10. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadostučinenia, táto nesmie presahovať sumu 1 086,23 eura, o ktorú sa chcel obohatiť žalovaný na úkor žalobkyne v spore tunajšieho súdu sp. zn. 2C/159/2014. V porovnaní s touto sumou žalobkyňou žiadané finančné zadostučinenie v sume 550 eur (cca 50 % zo sumy 1 086,23 eura) je potrebné hodnotiť ako primerané. Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel.

11. Čo sa týka námietok žalovaného, že na žiadnom mieste výroku pôvodných rozhodnutí, citovaných v bode 7 tohto odôvodnenia nie je deklarovaná povinnosť žalovaného zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, je potrebné uviesť, že nie je dôležité to, či si žalobkyňa ako spotrebiteľ uplatnila porušenie spotrebiteľského práva v pôvodnom spore, či už v rámci procesného útoku alebo procesnej obrany. Je potrebné poukázať na to, že jedinou podmienkou práva na primerané finančné zadosťučinenie je podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa úspech spotrebiteľa v súdnom spore bez ohľadu na to, aké právo bolo porušené a rovnaké právo o ochrane spotrebiteľa pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie nevyžaduje vznik ujmy.

12. Čo sa týka ďalšej námietky žalovaného ohľadne miestnej nepríslušnosti súdu, zo žaloby je zrejmé, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala proti žalovanému primeraného finančného zadosťučinenia v sume 550 eur. Svoju žalobu odôvodnila tým, že ako
5 5Csp/30/2017

spotrebiteľka si uplatnila satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

13. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 25.5.2017 vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti súdu. Uviedol, že v zmysle § 15 ods. 1 Civilného sporového poriadku je na konanie príslušný všeobecný súd, v ktorom má právnická osoba svoje sídlo. Z uvedeného dôvodu vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti a žiadal vec postúpiť Okresnému súdu Bratislava I.

14. Žalobkyňa sa k tejto námietke nevyjadřila.

15. Podľa § 19 písm. d) CSP popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania.

16. Podľa § 41 CSP súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

17. Podľa § 42 CSP ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná alebo ak nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súd odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. Je zrejmé, že žalovaný si uplatnil námietku miestnej nepríslušnosti pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí, teda včas. Zo žaloby vyplynulo, že žalobkyňa je spotrebiteľkou, pretože ide o spotrebiteľský spor a má adresu trvalého pobytu v obvode tunajšieho súdu, čo je zrejmé z lustrácie v Registri obyvateľov Slovenskej republiky zo dňa 16.5.2018. Z týchto dôvodov súd považoval túto námietku žalovaného za nedôvodnú.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Súd priznal žalobkyni náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu, pretože žalobkyňa mala plný úspech vo veci. Žalobkyňa si uplatnila ich náhradu. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

21. O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobca je podľa § 4 ods. 2 písm. u) tohto zákona od súdneho poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel. Preto súd zaviazal neúspešného žalovaného zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 33 eur, t. j. 6 % zo sumy 550 eur (položka 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu citovaného zákona) na účet Slovenskej pošty, a.s. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde.

6

5Csp/30/2017

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Len do uplynutia lehoty na podanie odvolania môže odvolateľ rozšíriť rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda ako aj meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.